

STUDENTER OCH SAMLING

Sv.T. har mottagit ett inlägg från Kvällspostens andre redaktör, fil. mag. Ola Gummesson, med anledning av ledaren i nr 1/67 — "Den unga högern". Kanslichefen på Forum för Samhällsdebatt (FSD), fil. kand. Jan-Olof Sundell, bemöter Gummesson, och till sist följer en redaktionell kommentar.

Sv.T. behandlar i nr 1 1967 "Den unga högern" och passar i detta sammanhang på att lufta sina aversioner mot Konservativa studentförbundet. Sv.T. hävdar, att förbundet under 1950-talet var den i särklass starkaste och mest betydelsefulla politiska studentorganisationen. I början av 1960-talet skulle en försvagning ha inträtt, främst beroende på att studentförbundets ledning kom att så nära allieras med MbS, att det till och med talades om organisationen som en filial till den sydsvenska samlingsrörelsen.

Vad Sv.T. menar med "försvagning" är något oklart. Konservativa studentförbundet är alltjämt det i särklass starkaste politiska studentförbundet i landet. Organisatoriskt genomgick förbundet i början av 1960-talet under Bertil Perssons ledning en kraftig förstärkning. Samtidigt fördes medlemstalet upp

till en nivå, som låg avsevärt högre än tidigare. "Försvagningen" skulle alltså ha inträtt på våren 1964, när MbS-rörelsen startade, och när undertecknad blev ordförande i förbundet.

Under valåret 1964 förekom vissa motsättningar inom SKSF, men det fanns hela tiden en klar majoritet för den politiska linje som följdes. Någon organisatorisk eller medlemsmässig försvagning ägde inte rum. Under de senaste åren har förbundets aktivitet varit hög. Den nuvarande ordföranden Ulf Adelson och hans företrädare Peder Olin har båda utgått från föreningen Högerstudenterna i Stockholm och torde knappast kunna betecknas som nära lierade med den sydsvenska samlingsrörelsen. Vad som retar Sv.T. är naturligtvis, att hrr Olin och Adelson liksom majoriteten inom Konservativa studentförbundet konsekvent fullföljt den samlingsinriktade politik, som så hårt markerades under 1964.

Enligt mitt sätt att se har Konservativa studentförbundet aldrig spelat en så viktig roll som under de senaste åren. Genom att förbundet till skillnad från andra högerorganisationer fört en målmedvetet moderat och samlingsinriktad politik har det kunnat skaffa sig en betydande goodwill inom de båda mittenpartierna. Samtidigt har samarbetet med högerpartiet på olika sätt byggts ut. Konservativa studentförbundet fungerar idag som

en inte oviktig förbindelselänk mellan de tre liberala partierna. Efter som Sv.T:s ansvarige utgivare och redaktör Erik Anners bland annat genom sitt ordförandeskap i "Forum för Borgerlig Debatt" — nu omdöpt till "Forum för Samhällsdebatt" — söker framstå som en förespråkare för ett utbyggt samarbete inom oppositionen, är det en smula märkligt, att han i Sv.T. helt förtiger Konservativa studentförbundets insats i samlingsarbetet.

I det aktuella numret av Sv.T. behandlas f. ö. "Forum för Borgerlig Debatt" i en uppskattande kommentar. Skribenten (hr Anners?) anser, att det är genom denna organisations insats som grogrund ska-

pades för de senare samlingsrörelserna av påtryckningskaraktär.

Jag vill inte förneka, att FBD gjort en viss insats i det tysta, men det är rent nonsens att påstå, att uppkomsten av MbS skulle ha något som helst samband med denna organisations verksamhet. Jämfört med MbS torde den för den breda allmänheten helt okända organisationen FBD ha spelat en mycket blygsam roll, när det gäller att skapa förutsättningar för borgfreden och för förbättrade relationer mellan de liberala partierna. Slagsidan åt höger, som f. ö. alltjämt är påtaglig, har inte kunnat undgå att sätta sin stämpel på FBD.

Ola Gummesson

FSD:s roll i samlingsarbetet

I sin polemik mot Sv.T:s ledare om det unga Högerpartiet i nr 1/67 passar Ola Gummesson i förbifarten på att ge en släng av slevan åt Forum för Samhällsdebatt (tidigare Forum för Borgerlig Debatt). Att som Gummesson gör jämföra FSD med MbS är naturligtvis mycket svårt. Arbetssättet och metoderna har varit så olika. FSD/FBD är dock en mycket äldre organisation och har bemödat sig om att under en lång följd av år genom ett tålmodigt och långvarigt arbete gradvis söka öka förståelsen bland företrädare för oppositionspartierna för varandras syften och samhällsuppfattningar. FSD har dessutom konsekvent markerat att samarbetet inom oppositionen skall ske inom de nuvarande partiernas ram och genom dem.

Gummesson angriper också FSD för att lida av "slagsida åt höger".

Det är visserligen riktigt att FBD tidigare varit kraftigt högerdominerat men så är ingalunda numera fallet. I FSD:s femtiotalet grupper ute i landet deltar såväl medlemmar i centerpartiet, folkpartiet och högerpartiet som personer utan anknytning till något särskilt parti. I styrelsen ingår lika många centerpartister, folkpartister och högermän. På kansliet tjänstgör f. n. en högerman och en folkpartist som sekreterare och resande föredragshållare. FSD hoppas f. ö. att få möjlighet att anställa en centerpartist som sekreterare.

Om Gummesson verkligen är intresserad av ett konstruktivt samarbete mellan oppositionspartierna, är det svårförståeligt varför han nedvärderar arbetet hos en organisation, där det i dag torde finnas goda förutsättningar att realisera ett konkret samarbete mellan före-

trädare för oppositionspartierna. MbS har ju inte haft mycket goodwill norr om Skåne, särskilt inte hos partierna. FSD däremot är väl känt bland de politiskt aktiva över hela landet och har också tillvunnit sig respekt just därför att organisationen inte förespråkade åtgärder utanför partiernas ram. Förutgången för ett utbyggt och kon-

struktivt samarbete mellan oppositionspartierna är nämligen ett ömsesidigt förtroende. FSD har möjligheter att hjälpa till genom att bidra med litet olja i samsamarbetet; ett maskineri som ännu är något rostigt men nog så småningom skall löpa smidigt och funktionsdugligt.

Jan-Olof Sundell

Nyttan av inbördes kritik

Sv.T. har naturligtvis inga "aversioner" mot Sveriges Konservativa Studentförbund. Hr Gummesson vet också mycket väl, att kretsen kring Sv.T. efter förmåga stöder studentförbundet i dess verksamhet. En helt annan sak är att likaväl som man inom studentförbundet — inte sällan högröstat — kritiserat Sv.T., likaväl anser sig Sv.T. ha rätt att kritisera företeelser inom student-

förbundet eller åtgärder från dess sida, som tidskriften ogillar. Dylig inbördes kritik är till nytta, eftersom den är ägnad att upplysa varandra närstående pressorgan och organisationer om hur de gemensamma målen skall uppnås i så nära samförstånd som möjligt. Till skada kan den inbördes kritiken bara bli, om den från någondera sidan upptages med dåligt humör.

Red.

OM klassvälde

Man har ofta sökt lugna farhågorna för ett framtida arbetarvälde med en hänvisning till, att vi dock gått ganska helskinnade igenom bondeenväldet. Häre ligger mycken sanning. Vi behöva intet frukta, om vi blott bevara, oförkränkt vår författning, som då skyddade riket mot ett klassenvälde våd, på samma gång som den gav denna klass till fullo vad den tillkom.

Gunnar Rexius i Svensk Tidskrift 1917